

Naujovės *Innovations*

Geobiolaukų reiškiniu skirstymas*

Rimantas Krupickas, Burkvydas Kaluškevičius

Vilniaus pedagoginis universitetas
El. paštas: rkrupickas@vpu.lt

IVADAS

Apie geobiolaukų (GBL), taip pat kiek plačiau apie GBL žiedinių struktūrų tyrimus jau rašėme (Krupickas, 1998; Kaluškevičius, Krupickas ir kt., 2002). Šio straipsnio tikslas – aptarti mūsų siūlomą GBL reiškiniu bei jų raiškos (pasireiškimų) skirstymo (klassifikacijos) schemą. Šią schemą reikėtų vertinti kaip pradinę (darbinę), nes ja bandoma apimti sudėtingą, dar nepakankamai ištirtą reiškinį.

Mūsų atliktu maršrutinių, taip pat etaloninių tyrimų patirtis kol kas nedidelė, tačiau biolokaciniais metodais išmatuoti daugelio skirtinį objektų GBL, skelbti literatūriniai šaltiniai jau leidžia susidaryti platesnį bei išsamesnį vaizdą apie GBL raišką (Šveicer, 1985; Gikys, 1999; Aleksejev, Blank, 2003; Boldina, Sotina, 2003; Earths..., 2003). Sudaryti tokią GBL skirstymo schemą verčia būtinybė aiškiau suvokti GBL įvairovę bei apčiuopti jų tarpusavio ryšį.

Norime pabrėžti, kad kai kurie su GBL susiję reiškiniai yra tipizuoti jau seniai, pvz., išskiriama telepatija, psichokinezė, aiškiaregystė, proskopija ir t. t. Tuo tarpu čia daugiau akcentuojamas GBL suvokimas arba žmogaus gebėjimas jais pasinaudoti (Kanišauskas, 1991), taip pat bandoma juos gruropoti pagal paaiškinimą žinomais fizikos dėsniais (Boldyrev, Sotina, 2003). Šie autorai išskiria keturias tokias reiškinį kategorijas. Pirmoji apima reiškinius, turinčius racionalų paaiškinimą šiuolaikinėje mokslineje paradigmoje (pvz., artima (5–10 cm) psichokinezė). Antrajai kategorijai priskiriami reiškiniai su

salyga, kad juos paaiškinančios naujausios fizikinės teorijos taps paradigmėmis (pvz., tolima psichokinezė). I trečiąją įeina tokie GBL fenomenai, kurie tiesiogiai lyg ir neprieštarauja dabartinėms fizikinėms pažiūroms, bet jų paaiškinimo būdai dar „neįteisinti“ (telepatija, nuotolinė biolokacija žemėlapje, pasitelkus nuotraukas ir pan.). Na, ir ketvirtoji kategorija jungia dabartinio mokslo teorijoms bei eksperimentiniams stebėjimams prieštaraujančius reiškinius (pvz., proskopija – ateities numatymas). Mums gi rūpėjo suskirstyti ne tiek GBL matavimus ar pajautas, kiek jų paplitimo išraiškų įvairovę virgasferoje (tai daugiau geografiniai GBL aspektai).

GBL PASIREIŠKIMO ERDVĖ

Apibendrinančia išvada, leidžiančia atlikti toliau siūlomą GBL skirstymą, galėtų būti teiginys, kad dalis (dauguma, visi?) tiek gyvų, tiek ir negyvų mus supančios geosferos, taip pat gilesnių geologinių struktūrų kosminių objektų aplink save (savyje?) sukuria ar turi ir GBL.

GBL sukuria ne tik geosferoje, bet ir už jos ribų esantys objektais, todėl reikėtų aptarti viršutinę bei apatinę mūsų išskirtos virgasferos (Krupickas, 1998) ribą, jos sąsajas su analogiškomis geosferos ribomis.

Naujausiais tomografiniais Žemės tyrimais, atsekmisos labai gilios, apatinė mantija ar net išorinį branduolių siekiančios ir su žemės paviršiumi besi Jungiančios struktūros: slebai – besileidžiančios tektoninių plokščių dalys ir pliumai – iš didžiausių gelmių į žemės paviršių iškylantys magminiai srautai (Chain, 2002). Kol kas neturime duomenų, ar juos galima aptikti, o jeigu taip, tai kokiame gylyje ir kokiaisiai biolokaciniais būdais. Tuo tarpu tektoniniai lūžiai, naudingų iškasenų telkiniai ir kitos gelmių

* Straipsnyje nagrinėjami klausimai priklauso mūsuose dar neiprastos paranormalios (ekstrasensinės) geografijos sričiai, dar neturinčiai aiškaus statuso geografinio pažinimo sistemoje ir operuojančiai diskutuotinais terminais, sąvokomis bei objektais.

Lentelė. GEOBIO LAUKAI IR JŲ IŠRAIŠKA

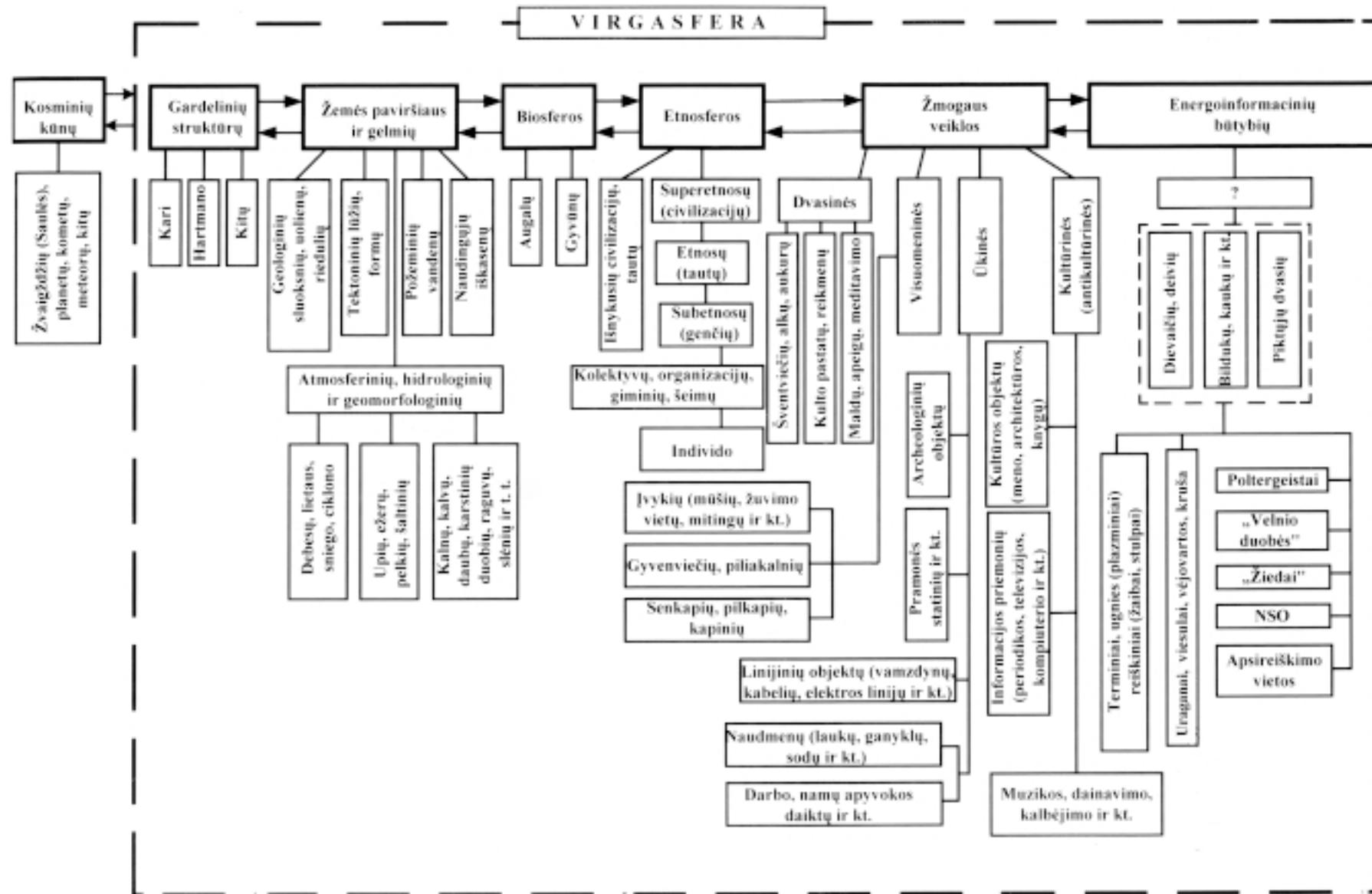
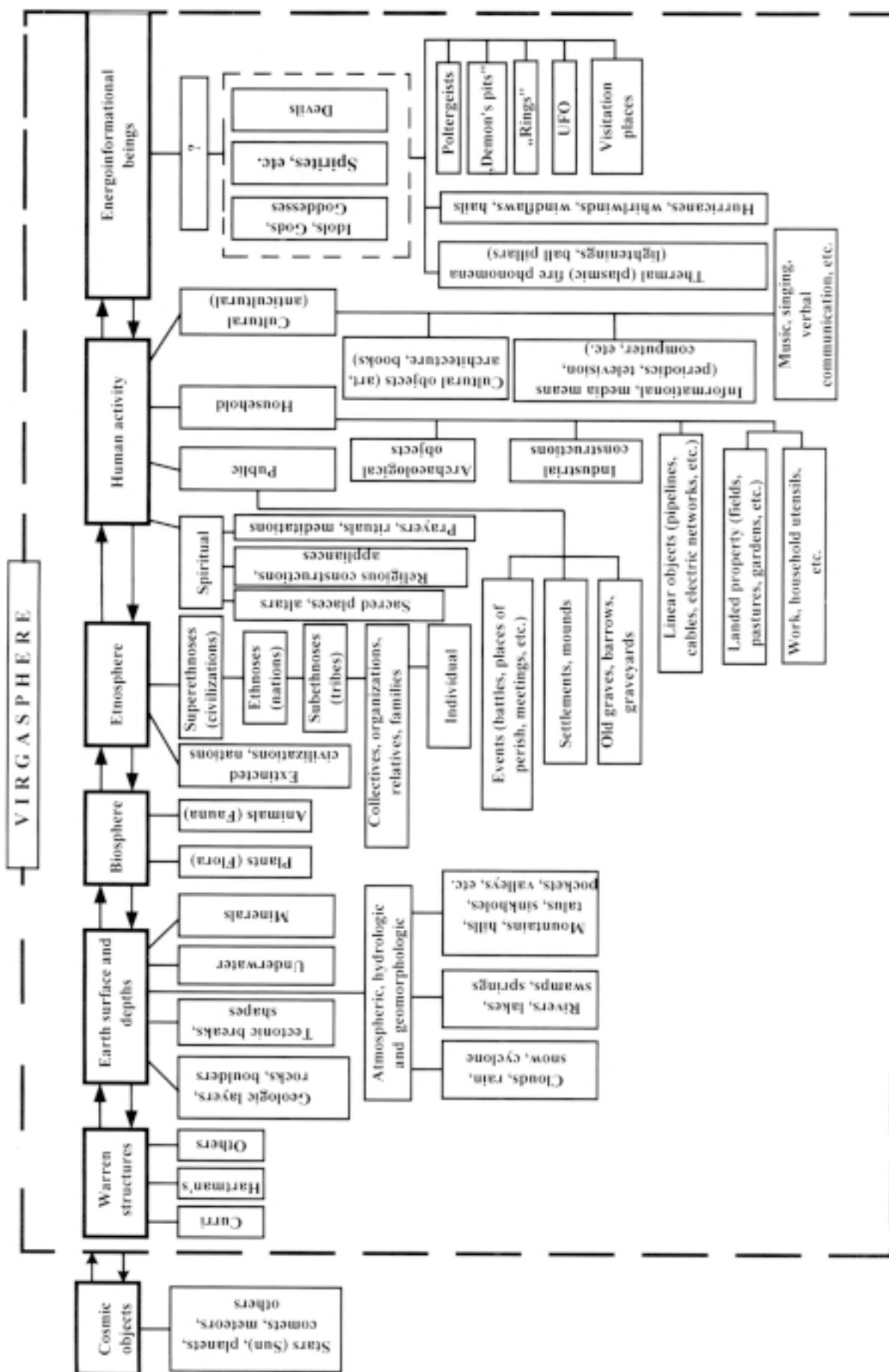

Table. GEOBIOFIELDS AND THEIR EXPRESSIONS

struktūros jau gana patikimai fiksuojamos (Krupickas, 1998; Boldina, Sotina, 2003). Nors apatinė virgasferos riba kol kas nėra nustatyta, galima teigti, kad ji tikrai yra giliau nei keli šimtai metrų. Jeigu laikydimės požiūrio, kad apatinę geosferos ribą fiksuoja Mocho arba didžiausią žemės geotektūrų šaknys, tuomet virgasferos ir geosferos ribos gali būti panašios.

Diskutuotina ir viršutinė virgasferos riba. Nemaža dalis geografų sutinka, kad viršutine geosferos riba reikėtų laikyti tropopauzę (Armand, 1975). Taip aprabotoje atmosferos erdvėje randama daugelis su žeme susijusių GBL. Tačiau dalis geosferoje veikiančių ir GBL sukuriančių objektų gali būti „svečiai“ iš toliau (pavyzdžiu, energoinformacinės būtybės, NSO). Be to, GBL sukuria ir kosminiai kūnai: Saulė, Ménulis, kometos, žvaigždės (jie fiksuojami biolokaciniu būdu). Mūsų nuomone, jų iki virgasferos „kelti“ nereikėtū, nes virgasfera yra paties Žemės rutulio išorinių sluoksnių sukurtas sferinis darinys. Taigi viršutinė virgasferos riba (arba tropopauzė) gali būti artima geosferinei ir tikriausiai praeina kiek aukščiau. Antai kai kuriuos žemės paviršiuje esančios GBL gardelinės struktūros matuojamos kelių kilometrų aukštyje skrendant lėktuvu (Sočevanov, 1985), o gal keliausdešimt ir daugiau kilometrų virš žemės (mūsų fragmentiškų antžeminių biolokacinių matavimų duomenys).

Kadangi neaiški kai kurių (visų?) energoinformacinių būtybių lokalizacija, dar (o gal ir visai) negalima jų priskirti tik virgasferai. Tai ir kitos GBL abipusės sąsajos su kosmosfera vertė mus žymeti lentelėje punktyrinę virgasferos ribą (lentelė).

Įdomi GBL darinių savybė yra ta, kad jie dar ilgai išlieka nustojo egzistuoti GBL sukuriančioms sistemoms (mūsų tyrinėti „žiedai“ (Kaluškevičius, Krupickas ir kt., 2002), buvusios šventvietės, įvykiai ir kt.). Taigi šalia aktualių dabar egzistuojančių objektų ar reiškinį GBL gausus ir praeityje buvusiu objektų su savais GBL palikimas. Jie taip pat yra įvardyti ir įtraukti į GBL skirstymo schema. Pastarieji galėtų sudaryti virgasferos posistemę – sfragidžių, arba „atspaudų“, pagal A. J. Retejumą (Retejum, 1988), aibę.

GBL REIŠKINIŲ SKIRSTYMAS VIRGASFEROJE

Mūsų schemaje išskirtos 6 stambios GBL objektų bei reiškinį grupės. Visų pirmą tai – nemažai tyrinėtos gardelinės GBL struktūros (Šneider, 1985; Schweizer, 1988; Grimak, 1994), sudarančios turbūt svarbiausią hierarchizuotą virgasferos karkasą, su kuriuo susiję daugelis kitų GBL reiškinii. Mūsų atliktais preliminariais lauko tyrimais, gardelinę struktūrą gali būti ne keturių, kaip nurodo minėti literatūros šaltiniai, bet daugiau.

Nuo seno žinomas ir turbūt lengviausiai patikrinamas yra žemės paviršiuje bei jos gelmėse esan-

čios GBL struktūros. Iš jų patikimiausios, tūkstantmetinę patirtį turinčios yra požeminio vandens matavimų metodikos (Matein, 1992). Virgulėmis taip pat gali būti matuojami atmosferos ir žemės paviršiaus hidrologinių bei geomorfologinių objektų GBL (lentelė). Gana tiksliai (kelių centimetru tikslumu) fiksuojami tektoninių lūžių GBL. Apie praeityje su virgule vykdytas plačias naudingų iškasenų telkinį paieškas rašėme ankščiau (Krupickas, 1998).

Augalų, gyvūnų, jų bendrijų (pvz., miškų, skruzdėlynų) ir žmogaus biolaukus (auras) be virgulių gerai užfiksuoja vyro ir žmonos Kirlianų sukurtas fotometodas (Alekseev, Blank, 2003). Gausūs matavimai prietaisais, nuotraukos vėlgi leidžia šiuos GBL reiškinius išskirti į atskirą grupę.

Etnosferos hierarchinė sistema (su jau aptartu individu – žmogumi) taip pat sukuria GBL (lentelė). Be dalinių matavimų virgule (Grimak, 1994), apie tai tiesiogiai užsimenama V. J. Vernadskio (1975–1977) bei L. N. Gumiliono (1990) darbuose. Užfiksuojami buvusių civilizacijų, kultūrų ar etninių darinių palikti GBL (sfragidės).

Labai įvairūs žmogaus veiklos sukurtų objektų GBL. Ypač aktualūs šiandien besiformuojančios energoinformacinės visuomenės priemonių sukuriams (labai dažnai neigiamo ženklo (antikultūrinės veiklos) ir žmogui žalingi) GBL, sklindantys per masines informacijos priemones, literatūrą. Tuo tarpu dvasinių žmogaus pastangų sukurti GBL gali turėti tiek teigiamą, tiek ir neigiamą poveikį.

Ko gero, mažiausiai patikimų faktų yra apie pasutinią GBL grupę, kuriuos sukuria vadinamosios energoinformacinės būtybės (EIB). Dalis jų užfiksuota virgulėmis („žieduose“, šventvietėse), dalis (pvz., poltergeistas) aprašyta daugelyje šaltinių (Mirzalis, 1989; Gikys, 1999), kai kurie nufotograuoti (Alekseev, Blank, 2003). Atrodo, kad EIB turi hierarchinę struktūrą, kurią bando atspindėti ir mūsų klasifikacija (lentelė).

Gali būti, kad tokį glaciomorfologinių darinių, kaip „velnio duobės“ („Velnio duobė“ prie Aukštadvario, kitos prie Neciūnų ež. ar Strėvos), kilmė gali būti susijusi su EIB. Tuo labiau kad, pavyzdžiu, Aukštadvario „Velnio duobejė“ yra labai stiprus neigiamas liekaninis GBL. Taip pat yra pastebėtas kai kurių uraganų, viesulų, netgi sukeliančių vėjovartas, taip pat kai kurių plazminių reiškinii ryšys su EIB struktūromis. Stiprūs plazminiai GBL energijos išlydžiai tikriausiai lydėjo prie Kurklelių (Anykščių r.) užfiksotą atvejį, kai tiek žemės paviršiuje, tiek ore buvo susidarę švytintys ir judantys ugnies (plazminiai?) stulpai, kamuoliai, palikę 9 išdegintos žolės žiedus su stipriais neigiamais GBL juose (Gikys, 1999; mūsų matavimai).

Apie 1990 m. Širvintų bei Varėnos rajonuose dviejųose šuliniuose nustatyta anomalija aukšta vandens temperatūra, kurios priežascių negalėjo paaiškinti specialistų iš sanepideminės bei geologinės tar-

nybų komisija. Šiu šulinį vanduo taip pat galėjo sušilti dėl GBL poveikio (mūsų matavimai).

Kai kurie GBL reiškiniai trunka labai trumpai, bet gali sukurti galingą GBL srautą, paliekantį ryškių pėdsakų aplinkoje. Prie tokų, be jau minėto Kurklielių atvejo, priskirtume sudėtingo geometrinio rašto žiedines GBL struktūras javų laukuose, pvz., Anglijoje. Ne kartą užfiksuotos per 5–20 sek. išguldytų, bet nenulaužtų, panašiai kaip mikrobangų krosnelėje įkaitintų ir sulinkusių javų didelio skersmens (kelių, keliasdešimties, šimto ar net daugiau metrų) sudėtingos figūros. Panašių, tik paprastesnių geometriinių figūrų įspaudų buvo rasta Rokiškio, Molėtų ir kt. rajonuose.

Norėtume pabrėžti, kad visi 6 pagrindiniai GBL tipai virgasferoje yra vienaip ar kitaip tarpusavyje susiję, ypač su jau minėtomis gardelinėmis GBL struktūromis bei su energoinformaciniem būtybėmis. Aišku, abi pastarosios taip pat priklauso ir nuo likusių, o visos – nuo kosminių GBL. Tai nėra deklaratyvus teiginys, nes jau galima remtis kai kuriais mūsų atlirkais matavimais, taip pat beveik visu mūsų pateiktu literatūros sąrašu. Virgasfera yra sudėtinga GBL sistema. Dalį jos savybių, susijusių su GBL paplitimo dėsningumais, sasajomis bei abipusiu poveikiu geosferai, turėtų tirtų besiformuojanti nauja geografijos mokslo atšaka, kurią galėtume pavadinti **virgasferos**, arba **geobiolaukų**, geografija.

IŠVADOS

1. Virgasferos, arba geobiolaukų (GBL), pasireiškimo žemės rutulio paviršiuje bei gelmėse ribos nėra aiškios, tačiau virš žemės jos siekia dešimtis (šimtus?) kilometrų, o į gelmės nusileidžia ne mažiau kaip kelis šimtus metrų (keliasdešimt kilometrų?) ar ir dar giliau. Preliminariai viršutine virgasferos riba siūlome tropopauzę, o apatinę – Mocho paviršių.

2. GBL sistema sudaro dvi didelės posistemes: dabartinių objektų sukurti ir išnykusių palikti GBL „atspaudai“ (sfragidės). Juos sudarantys (arba sudarę) objektais skirstomi į 6 grupes: gardelinų struktūrų, Žemės paviršiaus bei gelmių, biosferos, etnosferos, žmogaus veiklos ir energoinformacinių būtybių GBL. Kosminių objektų sukurti GBL prasideda jau už virgasferos ribų.

3. Geobiolaukų reiškiniai paplitimo virgasferoje dėsningumas, ryšius su geosfera bei analogiškus tyrinėjimus galėtų apimti nauja geografijos mokslo atšaka – virgasferos, arba geobiolaukų, geografija.

Gauta 2003 12 03
Parengta 2004 03 18

Literatūra

Aleksejev M., Blank S. M. (2003). Moguščestvo nevidimių žyzni. *Priroda i čelovek (Svet)*.

- Boldyreva L. B., Sotina N. B. (2003). V glub materii. *Fiziki v parapsichologii*. Moskva.
- Chain V. E. (2002). Sovremennaja geodinamika: dostiženija i problemy. *Priroda*. 1.
- Earth's fields and their Influence on organisms*. (2003). International Seminar at Kloogarand. Tallinn.
- Gikys J. (1999). *Žemės laukai ir jų įtaka organizmams*. Vilnius.
- Grimak L. P. (1994). *Magija biopolia*. Moskva.
- Gumilev L. N. (1990). *Geografija etmosa v istoričeskij period*. Leningrad.
- Kanišauskas S. (1991). *Parapsichologija*. Vilnius.
- Matein M. (1992). *Biolokacionnyj praktikum*. Moskva.
- Mirzalis J. V. (1989). Poltergeisty, neopoznannye javlenija i šarovskyje molnii: fenomenologija, faktory, hipotezy. *Materialy vsesojuznogo komiteta po problemam energoinformacionnogo obmena v prirode*. 2. Preprint. Moskva.
- Retejum A. J. (1988). *Zemnyje miry*. Moskva.
- Schweizer P., Kraft M. (1988). *Grundlagen der Geopathie*. Heidelberg.
- Sočevanov N., Stacenko J. (1984). *Ispolzovaniye biolokacionnogo metoda pri poiske mestorozdenij v geologičeskom kartirovani*. Moskva.
- Šneider P. (1985). *Novye dannye k ponimaniju geopatii*. Heidelberg (vertimo į rusų k. rankraštis).
- Valdmanis J. J., Dolacis J. A., Kalnin T. K. (1979). *Lozochodstvo – vekovaja zagadka*.
- Vernadskij V. J. (1975–1977). *Razmyšlenije natūralista*. Moskva.

Rimantas Krupickas, Burkvydas Kaluškevičius

GROUPING OF GEOBIOFIELDS PHENOMENA

Vilnius Pedagogical University

S u m m a r y

Geobiofields (GBF), which are being diffused by various cosmic, natural and man-made objects, are possible to estimate (or their photographic image can be produced). This phenomenon is universal and rather varied in its distribution and manifestations. Therefore, their grouping appears to be useful. The picture (Table) is tentative as the nature of GBF is not yet completely explored, also due to a singular fixation of the majority of their manifestations and by just the beginning device-measured data accumulation.

The proposed limits of the GBF-virgasphere are: the upper is the tropopause and lower the Moch surface, as between them the majority of GBF in relation to Earth are estimated. However, part of GBF ascend above the tropopause (warren structure, part of energoinformational beings). For this reason, the virgasphere is open to cosmos or is deeper than several hundred meters or even the Moch surface system of GBF structures. Attention should be paid to abundant residual GBF, which are also included into our classification scheme. Hereby, we discern six major GBF groups: warren structures, earth surface and depths, biosphere, ethnosphere, human activity and energoinformational beings.

The branch of geographical science dealing with the principles of GBF phenomena dispersion in the virgasphere, relations with the geosphere could be called virgasphere geography or GBF geography.